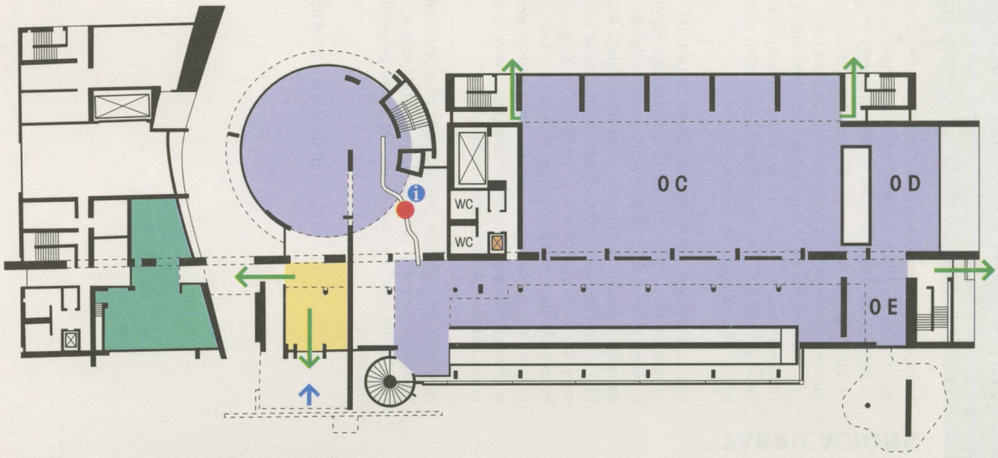
Planta 0

0C, 0D, 0E:
DESCOBERTA
DE LA COL·LECCIÓ

ENTRADA,
EXTERIOR (Plaça dels Àngels):
FABRICACIONS

Sorties de secours
Café - Restaurant
Botiga - Llibreria
Ascensor
Entrada
Venda d'entrades, guarda-roba
Punt d'informació



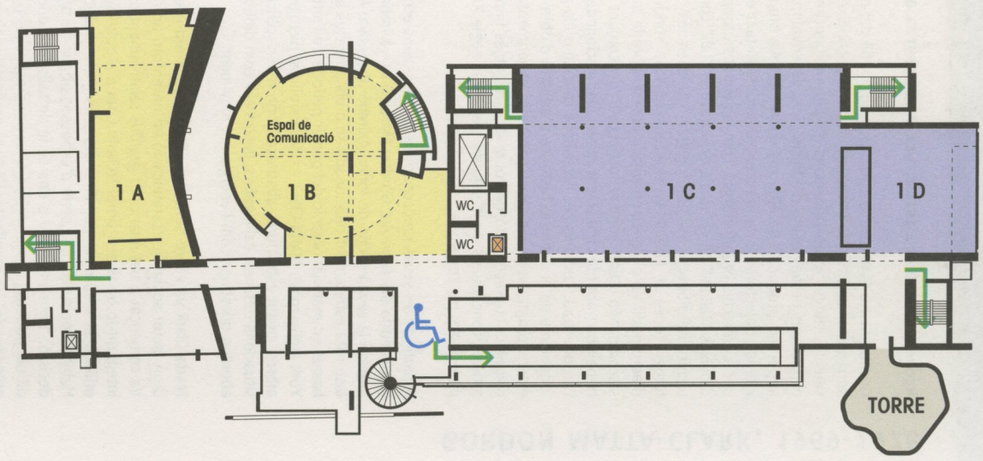
Planta 1

1A, 1B (Espai de Comunicació):
GORDON MATTA-CLARK

1C, 1D:
DESCOBERTA
DE LA COL·LECCIÓ

TORRE:
ARTIFICIAL

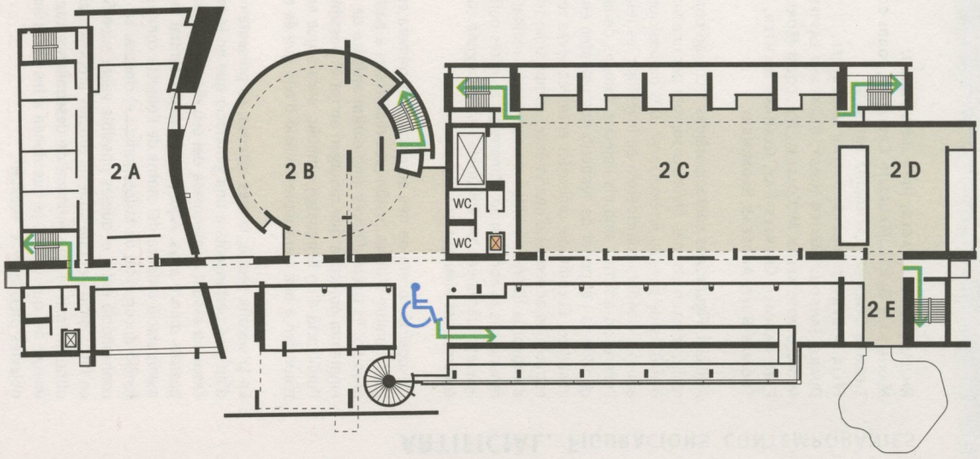
Sortides d'emergència
Ascensor



Planta 2

2B, 2C, 2D, 2E:
ARTIFICIAL

Sortides d'emergència
Ascensor



MUSEU D'ART CONTEMPORANI
MAC
BA
BARCELONA

Exposicions
Hivern 1998

DESCOBERTA DE LA COL·LECCIO

Aquesta tria dels fons del Museu inclou prop de dues-centes obres d'un període que va des de la dècada dels quaranta fins a l'actualitat, signades per alguns dels autors més rellevants del panorama artístic català, espanyol i internacional.

L'exposició s'estructura en dues parts. La primera, a la planta 1, fa un recorregut històric, ordenat cronològicament, que arrenca als anys quaranta —tret d'algunes obres referencials anteriors— i acaba durant la primera meitat de la dècada dels vuitanta. Aquest àmbit presenta obres de *Dau al Set* i de l'informalisme, i també recull mostres de les expressions escultòriques del moment. Més endavant, trobem manifestacions de les poètiques abstractes dels anys setanta, com també de l'art conceptual i de la nova figuració que van sorgir durant la mateixa dècada fins a arribar al neoexpressionisme pictòric.

La segona part, que se situa a la planta 0, presenta diverses obres de l'última dècada. Aquí, la presentació cronològica s'ha substituït per una disposició més oberta, articulada entorn a l'obra d'una sèrie d'artistes catalans i espanyols que, per la seva importància internacional i la seva influència real en el panorama artístic, resulten especialment significatius per a la col·lecció del Museu. Finalment, es mostra un àmbit de caràcter prospectiu, que inclou obres d'artistes més joves.

D'altra banda, en l'atri i els espais de circulació, s'exposen obres de gran format de la col·lecció, que, en general, daten dels darrers anys.

La col·lecció del MACBA, que es troba en procés de formació a partir dels fons procedents de les institucions associades al Consorci del Museu, pretén articular-se a l'entorn de situacions d'encreuament que permetin establir lligams rellevants entre la creació artística contemporània a Catalunya i les tendències foranes que hi estiguin més vinculades.

ARTIFICIAL. FIGURACIONS CONTEMPORÀNIES

RICHARD ARTSCHWAGER, JOHN BALDESSARI, MARIE JOSÉ BURKI, MAURIZIO CATTELAN, JORDI COLOMER, THOMAS DEMAND, KATHARINA FRITSCH, FÉLIX GONZÁLEZ TORRES, STEFAN HABLÜTZEL, DUANE HANSON, DAMIEN HIRST, BERTRAND LAVIER, MARK LEWIS, ALLAN MCCOLLUM, MALCOLM MORLEY, PINO PASCALI, CHARLES RAY, GERHARD RICHTER, THOMAS RUFF, ANDREAS SLOMINSKI

Artificial. Figuracions contemporànies recull 40 obres realitzades en els més diversos suports per una vintena d'artistes de prestigi internacional. Des de posicions dispars, aquests creadors coincideixen en investigar les relacions de l'expressió artística amb els objectes comuns de la realitat quotidiana i el poder de seducció que ostenten entre nosaltres. El comú denominador entre les seves respectives estratègies adverteix d'una intenció compartida: tractar d'entelar la diferència entre representació i realitat sense renunciar a la construcció d'imatges i objectes perfectament acabats i fàcilment identificables com a "alguna cosa" concreta del món que ens envolta.

L'exposició consta de tres seccions. A la primera es recull un petit nombre d'obres històriques realitzades a partir dels anys 60. Es tracta d'obres amb entitat artística de marcada empremta objectiva que rebutgen en tot el possible l'utilització d'un llenguatge simbòlic, encara que no renuncien a una clara representació d'allò que és real.

En la segona secció, la més extensa, es presenten obres d'artistes pertanyents a una generació que en la majoria dels casos ha assolit la maduresa del seu discurs durant els passats quinze anys. Aquí juga un paper central la manipulació artística del status de l'objecte comú o de la funció documental de la fotografia i el cinema. La confrontació entre el que és possible veure superficialment en l'exposició i el que aquests artistes proposen amb la seva obra, intensifica un sentiment de desconfiança cap a la imatge del que veiem, ja que donen a les seves imatges i objectes precisament "realitat".

L'exposició finalitza amb la instal·lació fílmica *The Sense of the End* de Mark Lewis i el projecte SIMO de l'artista Jordi Colomer.

21 de gener - 15 de març de 1998

GORDON MATTA-CLARK, 1969-1978

REORGANITZACIÓ DE L'ESTRUCTURA MITJANÇANT EL DIBUIX

Gordon Matta-Clark (Nova York, 1943-1978), fill del pintor surrealista xilè Roberto Matta, es va donar a conèixer amb els seus "Cuttings" (transformacions d'edificis mitjançant talls o extraccions de fragments d'edificis), i va desenvolupar una important producció de dibuixos durant la seva breu però intensa trajectòria. Integren aquesta exposició tant esbossos per a projectes arquitectònics, com visionàries propostes, els dibuixos "tallats" en els quals explorava el "tall" com a tècnica de dibuix, o els "Photoglyphs" (seqüències fotogràfiques de *graffitis* en els trens de Nova York). Per tal d'aprofundir en el coneixement de la seva obra la mostra s'acompanya d'una "mini-retrospectiva" del conjunt del seu treball que aborda críticament qüestions relacionades amb l'arquitectura, l'urbanisme, l'activisme cultural o els propis fonaments de la definició històrica d'artista i d'obra d'art. Un extens programa de les seves pel·lícules experimentals completa la presentació de l'obra d'un dels més importants artistes conceptuals de la segona meitat del segle XX interessats per revisar la noció d'utopia.

A partir de les seves preocupacions per qüestions ecològiques i la influència del *Land Art*, Gordon Matta-Clark va treballar amb arbres i la seva energia de forma gairebé obsessiva. Aquesta fase està estretament relacionada amb els projectes alquimistes basats en material orgànic del primer període de l'artista a Nova York (1969-1971). Matta-Clark va desenvolupar pictogrames dels arbres, creant estructures abstractes amb reminiscències de situacions urbanes, cal·ligrafies, fletxes així com dibuixos que aborden qüestions com l'energia i el moviment.

Matta-Clark va veure també el dibuix com la representació d'un factor social de comunicació en un entorn urbà. Va començar a treballar amb *graffitis* relativament aviat, integrant-lo en el seu propi treball. Com a arquitecte va utilitzar el dibuix per planificar els seus grans projectes. Habitualment feia una sèrie d'esbossos abans de prendre una decisió. "Un simple tall o una sèrie de talls funcionen com un dibuix poderós i redefineixen situacions espacials o unitats estructurals" va manifestar l'artista en ocasió del seu projecte, "Office Baroque" (1977) a Anvers (Bèlgica).

16 de gener - 15 de març de 1998

MUSEU D'ART CONTEMPORANI
MACBA
BARCELONA

Plaça dels Àngels 1
08001 Barcelona
Tel. (93) 412 08 10
Fax (93) 412 46 02
http://www.macba.es
e-mail: macba @ macba.es

Horaris
Feiners, de 12 a 20 h.
Dissabtes, de 10 a 20 h.
Diumenges i festius, de 10 a 15 h.
Dimarts tancat

FABRICACIONS

Fabricacions és una exposició que sorgeix de la col·laboració entre el Museu d'Art Contemporani de Barcelona, el Museum of Modern Art de Nova York, el Wexner Center for the Arts i el San Francisco Museum of Modern Art. L'exposició presenta quatre intervencions a cada museu, setze en total, produïdes per diversos equips d'arquitectes. Cada instal·lació implica un treball de recerca sobre una temàtica diferent a cada museu. En el cas del MACBA, les propostes se centren en l'espai públic de la Plaça dels Àngels.

Les quatre instal·lacions que se situen davant del MACBA són propostes dels equips següents: els austriacs Riegler & Riewe, els holandesos MVRDV (Maas, van Rijs, de Vries) i els espanyols Ábalos & Herreros i Vicente Guallart. Aquestes obres ofereixen respostes a qüestions com ara l'ús i el significat de l'espai públic, la tectònica de les superfícies i l'expressió dels processos constructius. La relació entre l'ús i la fabricació es fa visible no sols a través de representacions, maquetes, plànols o dibuixos, sinó d'una manera especial en la realitat de les estructures construïdes.

Gràcies a un seguit de monitors de vídeo, els visitants podran observar la totalitat de les instal·lacions, relacionant, per via electrònica, les obres geogràficament disperses.

10 de febrer - 27 d'abril de 1998

El Museu ofereix un servei d'informadors de sala, que s'identifiquen amb la lletra **i**. Podeu plantejar-los els vostres dubtes i qüestions sobre les exposicions i les obres exposades.
Us preguem que no toqueu les obres amb les mans. Només així podem garantir-ne la correcta conservació i contemplació.